

23

K.br.01/5939

U IME NARODA

OSNOVNI SUD U PODGORICI, kao prvostepeni krivični u Vijeću sastavljenom od sudije Pejović Miladina, kao predsjednika Vijeća i sudija porotnika Raičević Koste i Pejović Milana, kao članova Vijeća, uz učešće Mijović Sonje, kao zapisničara, u krivičnom predmetu protiv okrivljenog **AŠANIN VLADISLAVA**, iz Podgorice, koga u postupku brani adv. Garić Dragan, iz Podgorice, zbog krivičnog djela klevete iz čl. 76 st. 1, 2 i 3 KZ-a RCG, rješavajući po privatnoj tužbi privatnog tužioca **DJUKANOVIĆ MILA**, iz Podgorice, koga u postupku zastupa punomoćnik Marković Momčilo, advokat u penziji iz Podgorice, nakon održanog glavnog, javnog pretresa kojem su prisustvovali punomoćnik privatnog tužioca Marković Momčilo, okrivljeni Ašanin Vladislav i branilac okrivljenog Garić Dragan, adv. iz Podgorice, dana 3.12.2001.godine donio je, a dana 6.12.2001.godine, javno objavio

P R E S U D U

Okrivljeni: **AŠANIN VLADISLAV**, od oca Miloša i majke Nadežde, rođene Rudić, rođen 2.02.1961.godine u Nikšiću, nastanjen u Podgorici, Ul. Zgrada "Vektre" br. 3/III, po zanimanju dipl. ecc., zaposlen u preduzeću "Yu Medija mont" iz Podgorice, oženjen, otac dvoje mlđb. djece, vojsku odslužio 1984. godine u Sarajevu, vodi se u Vojnoj evidenciji Podgorica, srednjeg imovnog stanja, Crnogorac, državljanin SRJ, neosudjivan.

K r i v j e

Zato što je:

Kao glavni i odgovorni urednik dnevnih novina "Dan" pronosio putem štampe-dnevnih novina "Dan" za privatnog tužioca Djukanović Mila u pomenutim novinama u vremenu od 16.05 do 10.07.2001. godine, i u specijalnom dodatku lista "Dan", od 10.07.2001. godine, i u dnevnom listu "Dan" br. 785 od 19.05.2001. godine, neistinite činjenice koje štete časti i ugledu privatnog tužioca, a neistinitosti koje su iznijete su takvog značaja da su mogle dovesti do teških posledica za oštećenog i to:

1. "Stanko Subotić - Cane jedan od najvećih srpskih mafijaša i duhanskih krijumčarski partner crnogorskog predsjednika Mila Djukanovića..."
2. "... napokon Subotić je poslovni ortak crnogorskog predsjednika Mila Djukanovića koji najizravnije sudjeluje u dijeljenju švercerske dobiti..."

3. "... Milo Djukanović istodobno se skrbi za propusnost crnogorskih graničnih prijelaza u oba smjera - za cilj ilegalni uvoz robe koju valja prodati u Crnoj Gori i Srbiji i za potajni izvoz zaradjenog novca u Kiparske i Švajcarske banke. Gomile deviza transportiraju se iz Jugoslavije privatnim zrakoplovima... prema nekim procjenama zajedničkim ortačkim snagama u posljednjih pet godina Djukanović i Subotić zaradili su i razdijelili milijardu dolara."
4. "... Djukanović je autonomni interes svoje kriminalne organizacije spretno upakirao u političku opciju kojom su predstavnici međunarodne zajednice vršili pritisak na jugoslovenskog diktatora i ratnog zločinca... policije više europskih zemalja pokazuje veliki interes za Djukanovićeve i Subotićeve izvore prihoda i švercerske filijale sumnjičeći mafijaško-predsjednički dvojac i za niz naručenih ubojstava."
5. "... I sam Bokan postao je Canteova žrtva. Ubijen je u Atini u napadu prošle godine, ali je iza sebe ostavio poruku da, ako bude ubijen, iza njega stoje Subotić i Djukanović."
6. "... Dakle, suprotno Bulatović se iznenada preobrazio u crnogorskog državotvorca, dobivši tako idealno pokriće za razgranavanje samostalne krijumčarske mreže izvan kontrole Beograda..."
7. "... Kao zalenaš Djukanović je dobio i dodatna sredstva za prikrivanje i odbranu svog privatnog švercerskog monopola na prostoru Crne Gore..."
8. "... No, u siječnju ove godine i sam je Raspopović likvidiran u središtu Podgorice... ubojica je ostao nepoznat, "pomeo ga je vjetar", kako navodno voli reći srpsko-crnogroski mafijaš dosvoga ortaka Milu Djukanoviću izvješćuje o dobro obavljenoj zadaći".
9. "... Milu Djukanoviću neće biti lako u sledećih šest mjeseci. Dosad smo pronašli oko 130 milijuna DM na inozemnim računima koji su izravno ili posredno vezani uz njegovo ime. Izvor novca su poslovi vezani uz Stanka Subotića, državljanina Republike Hrvatske, prijavljenog na adresu u Zagrebu, Palmotićeva ulica br. 82. ..."
10. "...Crna Gora je postala talac Mila Djukanovića koji pod krinkom borbe za samostalnost zemlje zapravo štiti svoje enormno bogatstvo stečeno ubiranjem dugogodišnje provizije od trgovine duhanom, koju kontrolira u saradnji sa Stankom Subotićem-Canetom..."

11. "... U opsežnom intervjuu taj 46-to godišnji ekonomist, katolik iz Podgorice, pomno razotkriva djelovanje Stanka Subotić i odnose s njegovim političkim zaštitnicima i bliskim poslovnim partnerima, crnogoskim predsjednikom Milom Djukanovićem i srpskim premijerom Zoranom Djindjićem. Razočaran svojim bivšim partnerom i bijednim političkim smjenama u Srbiji i Crnoj Gori, Kestner je otkrio pozadinu gotovo desetoljetnog duhanskog biznisa u kojem je i sam sudjelovao, te koji je svima u lancu donio i još uvijek donosi golemo bogatstvo. Tim se prljavim novcem djelomice finansira i crnogorska država, no, najveći dio, prema Kestnerovim riječima dolazio je Djukanoviću i Subotiću, Kestneru, koji je takodje hrvatski državljanin sa adresom u Švicarskoj..."
12. "...Novac se jedno vrijeme iznosio u helikopterima u makedonsku kreditnu banku Skoplje, a poslije smo kupili avion kojim smo ga otpremali na Cipar. Novac se isplaćivao u gotovini, doslovno u torbama. Ja sam zaradjivao 35% od profita, 15% uzimali su Djukanovićeve kumovi, a 50% Cane. To je bio posao od vitalnog interesa za Crnu Goru, jer nakon što je šverc naftom više nije bio aktuelan, drugih prihoda u državi nije bilo ..."
13. "... Ako Djukanović padne, cijeli će se posao urušiti. Njih dvojica vezani su kao prst i nokat. Zato Cane preko Djindjića i pokušava organizirati posao sa BAT-om, kako bi oprao novac i osigurao budućnost. Po onome kako je Subotić pričao o Mili, koliko mu je novca davao i prepričavao zajedničke doživljaje, ispadalo je da su iznimno bliski prijatelji. Teško mi je odrediti tko je komu šef. Oni su naprosto ravnopravni partneri..."
14. "... Cijeloj toj priči mora uskoro doći kraj, jer se Djukanovićeve politika zapravo svela na zaštitu njegova i Cantova privatnog imetka. Vrlo je teško pri tome procijeniti koliko je Djukanović dosad zaradio. Ja mogu od prilike naslućivati koliko je zaradio samo od ovog dijela u kojemu smo Cane i ja sudjelovali. No, bilo je tu i mnogo drugih poslova, poput onoga sa aluminijem. Na sva mjesta sa kojih se kontroliraju unosni poslovni Djukanović je postavio svoje bliske prijatelje i kumove. Previše je ljudi u sve upleteno, a da nebi sve izašlo van..."
15. "...On ima 800 maraka plaću, to je jako velika plaća u Crnoj Gori, pa bih htio pitati gospodina Djukanovića sa kojim novcima je napravio, kupio još jedan stan i opremio ga, sa kojim novcima je kupio satove koje nosi..."
16. "...Što mislite što je gospodin Kestner odlučio da progovori?... Mislim da je prvi razlog taj što smatra da ga javnost i taj izlazak istine u javnost može najbolje zaštititi. On je meni rekao da već preko godinu dana živi u strahu, da ga se ne ubije. I on živi u strahu od ubijica koje bi poslao eventualno vaš predsjednik i gospodin Subotić..."

17. "... Protagonisti tih kriminalnih aktivnosti su bivši šivač traperica iz Uba Stanko Subotić Cane, po procjenama težak 500 milijuna dolara, crnogorski predsjednik Milo Djukanović (130 milijuna DM) i srbijanski premijer Zoran Djindjić (koristio Subotićevu logistiku i novac)..."
18. "...Crna Gora u liku Mila Djukanovića označena kao oaza za šverc cigareta..."
19. "...Članci u istraživačkom tjednu "Nacional" optužuju Djukanovića za 65 milijuna dolara zaradenih od šverca cigaretama koji traje desetljeće i naručivanje ubojstva svedoka koji su o svemu previše znali..."
20. "...Subotić pronalazio dobavljače i tržište, Djukanović osiguravao zaštitu policije, Stanišić se brinuo o carini, a Vučelić pratio konkurenciju."
21. "Pisanje hrvatskog nedeljnika "Nacional" uzdrmalo je crnogorsku javnost, jer tekst ovog lista otkriva mnoge detalje, počev od svirepih ubistava visokih funkcionera državne bezbjednosti (Žugića i Raspopovića), koja su i dalje u Crnoj Gori pod velom tajne pa sve do velikog šverca duvana. Po pisanju "Nacionala" u ove prljave poslove aktivno su umiješani Stanko Subotić-Cane i ni manje ni više nego predsjednik Crne Gore, Milo Djukanović. Njih dvojica su zaradili pozamašnu svotu novca, o kojoj čak i oni koji u svijetu važe za bogate mogu da sanjaju. U pitanju je cifra od (vjerovali ili ne) milijardu dolara, pisao je "Nacional". Crnogorski predsjednik Djukanović, kako navodi "Nacional", pere taj novac uz pomoć podgoričkog preduzeća "Mia" koje je fiktivno vlasništvo Djukanovićevih školskih drugova Duška Bana i Željka Mihailovića i preko svojih of-šor kompanija na Kipru".

- Čime je izvršio krivično djelo klevete iz čl. 76 st.3 u vezi st.2 u vezi st. 1 KZ-a RCG u produženom trajanju.

Pa ga Sud primjenom citiranog zakonskog propisa te odredbi čl. 5, 8, 33, 38, 41 KZ -a SRJ te odredbi čl. 98 i 351 ZKP-a

O S U D J U J E

Na kaznu zatvora od 3 (tri) mjeseca.

Dužan je okrivljeni na ime troškova krivičnog postupka-paušala uplatiti ovom Sudu novčani iznos od 20 DM u roku od 15 dana po pravosnažnosti presude pod prijetnjom prinudne naplate.

Presuda se ima objaviti u dnevnom listu "Dan" nakon pravosnažnosti iste o trošku okrivljenog.

O b r a z l o ž e n j e

Privatni tužilac DJUKANOVIĆ MILO je blagovremeno podnesenom privatnom tužbom stavio na teret okrivljenom AŠANIN VLADISLAVU da je na njegovu štetu izvršio krivična djela koja su činjenično i pravno opisana u izreci ove presude, a nalazeći da se u njegovim radnjama stiču elementi krivičnog djela klevete koja su izvršena u realnom ili pak materijalnom sticaju ili pak kao produženo krivično djelo. Pri podnijetoj privatnoj tužbi, preko punomoćnika ostao je do kraja glavnog pretresa prelažući u završnoj riječi da se okrivljeni oglasi krivim i osudi po zakonu.

Okrivljeni AŠANIN VLADISLAV u svojoj odbrani na glavnom pretresu navodi da je bio glavni i odgovorni urednik dnevnog lista "Dan" u vremenskom periodu od 31.12.1998.godine pa do 4.09.2001. godine. U vrijeme dok je bio glavni i odgovorni urednik, u dnevnom listu "Dan" izašli su sporni tekstovi predmet ove privatne tužbe. Za svoj rad glavni odgovorni urednik odgovara Upravnom odboru i vlasniku Preduzeća. Kao glavni i odgovorni urednik dnevnog lista "Dan", pridržavao se smjernica datih od Upravnog odbora, a koje se odnose na to da prioritet u pisanju lista "Dan" treba da bude borba za očuvanje Jugoslavije i borba protiv organizovanog kriminala u Crnoj Gori i objavljivao je na ovu temu tekstove - 60-tak tekstova. Nakon saznanja da hrvatski nedeljnik "Nacional" objavljuje tekstove na temu organizovanog kriminala u Crnoj Gori, Upravni odbor i on kao glavni i odgovorni urednik su odlučili da prenose tekstove iz "Nacionala" u dnevnom listu "Dan". Prethodno su stupili u kontakt sa vlasnikom lista "Nacional" i od njega su dobili saglasnost za prenošenje tekstova. Ističe činjenicu da su svi tekstovi prenešeni u listu "Dan" prenešeni vjerno i da u redakciji lista "Dan" nijesu ništa mijenjali, niti pak dodavali. Nakon prenošenja prvog teksta iz "Nacionala" uputili su pismo privatnom tužiocu Djukanović Milu, Subotić Stanku i Djindjić Zoranu, očekujući njihove reakcije, odgovore, ili pak komentare. Niko od pomenute trojice nije dostavio listu "Dan" nikakav odgovor ili pak demanti bilo lično bilo preko ovlašćenog predstavnika za štampu. Smatra da novine postoje radi toga da bi prenosile informacije i na taj način obavještavale građane, a da novine nijesu dužne da utvrđuju istinitost ili pak neistinitost napisanog. Po njegovom mišljenju u konkretnom slučaju je dovoljno da je indetifikovan izvor informacija, a to je list "Nacional". Kao glavni i odgovorni urednik nije se upuštao u utvrđivanje činjenica. Osim toga, manje više sve novine, koriste informacije drugih redakcija i agencija, pa i list "Dan" Kao glavni i odgovorni urednik, postupao je po smjernicama Upravnog odbora, a sa tim smjernicama se i intimno slagao. Ne spori da je dnevni list "Dan" objavio sporne tekstove, odnosno činjenično utvrđenje nevedno izrekom ove presude, ali ističe da je prednje samo prenešeno iz "Nacionala". U specijalnom dodatku u listu "Dan" od 10.07.2001. godine

izašli su do tada svi tekstovi objavljeni u listu "Nacional", a prenešeni u listu "Dan" od 16.05.2001. godine, pa do dana objavljivanja specijalnog dodatka - 10.07.2001.godine.

Branilac okrivljenog GARIĆ DRAGAN advokat iz Podgorice, je u završnoj riječi u bitnom istakao da u radnjama okrivljenog nema elemenata bića krivičnog djela koje mu se privatnom tužbom stavlja na teret. Osim toga smatra da privatni tužilac nije privatnu tužbu podnio kao privatno lice, već kao Predsjednik Republike, te da je privatnu tužbu zastupao neovlašćeni tužilac, zbog čega je predložio Sudu da optuženog oslobodi od optužbe.

U dokaznom postupku na glavnom pretresu Sud je izvršio uvid u fotokopiju specijalnog dodatka listu "Dan", od 10.07.2001.godine, stranu 6. dnevnog lista "Dan" od 26.09.2001. godine - intervju Srećka Kestnera, te u stranu 6. dnevnog lista "Pobjeda" od 4.10.2001. godine i u dnevni list "Dan" od 19.05.2001.godine, izvršen je uvid u faks upućen od direktora "Nacionala" Pukanić Iva redakciji lista "Dan" od 6. studenog 2001. godine, saslušani su u svojstvu svjedoka BULATOVIĆ PREDRAG, ŽIŽIĆ ZORAN, GARIĆ DANICA, PRELEVIĆ MILI, JOVANOVIĆ DUŠKO, DRLJEVIĆ VESELIN, VERA SAMOLOV, SENKO ČABARKAPA, pročitani su dopisi Državnog tužioca RCG Kt.br. 426/2001 od 22.11.2001. godine.

Cijeneći navode privatne tužbe, odbranu okrivljenog i provedene dokaze, ovaj Sud je odlučio kao u izreci presude, a ovo sa sledećih razloga:

Uvidom u sporne tekstove objavljene u specijalnom dodatku lista "Dan" od 10.07.2001. godine, te u listu "Dan" od 19.05.2001. godine, a imajući u vidu odbranu okrivljenog, koji nije negirao sadržinu prenešenih tekstova iz hrvatskog lista "Nacional" na nesumnjiv je način utvrđeno da su u dnevnom listu "Dan" - specijalnom dodatku i listu od 19.05.2001. godine preneseni tekstovi iz hrvatskog lista "Nacional" sa činjeničnim utvrđivanjima kao u izreci ove presude.

Imajući u vidu ovako utvrđeno činjenično stanje, te navode odbrane okrivljenog, ovaj Sud je našao da je odbrana okrivljenog Ašanin Vladislava sračunata na izbjegavanje krivično-pravne odgovornosti i kazne. Ovo zbog toga što radnja krivičnog djela klevete iz čl. 76 st.1 KZ-a RCG predstavlja iznošenje ili pronošnje što god neistinitog što može škoditi časti i ugledu. Iznosti znači saopštiti nešto drugom kao sopstveno saznanje ili mišljenje, a pronošnje znači saopštenje tuđeg saznanja ili uvjerenja koje je neistinito i koje može štetiti časti i ugledu drugog lica. Ovaj Sud smatra da je okrivljeni Ašanin kao glavni i odgovorni urednik objavljivanjem u dnevnom listu "Dan" navedenih tekstova radnju izvršenja ovog krivičnog djela izvršio pronošnjem tuđih saznanja koja nijesu istinita i koja po svom karakteru i sadržini štete časti i ugledu privatnog tužioca. Prilikom objavljivanja spornih tekstova okrivljeni nije vršio nikakvu provjeru da li je ono što objavljuje istinito ili ne, pa ni to da li sadržina prenesenih tekstova - činjenica može štetiti časti i ugledu privatnog tužioca. U navedenim člancima za privatnog tužioca je pronošeno da je privatni tužilac izvršio nekoliko krivičnih djela ubistava i drugih krivičnih djela koja se gone po službenoj dužnosti, a u tom pravcu okrivljeni nije dokazivao istinitost svog tvrdjenja, niti pak da je imao osnovanog razloga da povjeruje u istinitost onoga što pronosi. Inače, istinitost činjenice da je neko učinio krivično djelo za koje se goni po službenoj dužnosti može se dokazivati samo pravosnažnom presudom, a drugim dokaznim sredstvima samo ako gonjenje ili sudjenje nije moguće ili nije dozvoljeno.

Kako je radnja izvršenja predmetnog krivičnog djela učinjena putem štampe, to predstavlja kvalifikatornu okolnost, a što je imalo za posledicu da se sa neistinama koje su pronošene upozna veći broj lica.

Imajući u vidu neistinitost pronošenja, te njihovu sadržinu, a objektivno procjenjujući u uslovima našeg društvenog morala i pravnog poretka pronošene činjenice su bile podobne da umanje moralnu i društvenu vrijednost privatnog tužioca, da ga izlože poruzi i potezjenjivanju te da ga učine nedostojnim za vršenje društvenih, odnosno državnih funkcija. Po ocjeni ovog Suda pronošenje je vršeno ozbiljno tako da je kod drugih moglo stvoriti lošu i nepovoljnu predstavu za privatnog tužioca, dakle, u konkretnom slučaju radi se o krivičnom djelu klevete iz čl. 76 st. 3 u vezi st. 2 u vezi st. 1 KZ RCG.

U odnosu na predmetno krivično djelo okrivljeni je po ocjeni ovog Suda postupao sa umišljajem, jer je nakon objavljivanja spornih tekstova iz "Nacionala" dozvolio i objavljivanje redakcijskog komentara "Muk optužene gospode", kao i specijalni dodatak listu "Dan" od 10.07.2001. godine, iz čega se vidi da je kao glavni i odgovorni urednik komentarisao, odnosno u specijalnom dodatku objavio neistinite činjenice koje štete časti i ugledu privatnog tužioca.

Odbrana okrivljenog da nije izvršio predmetno krivično djelo, već je samo prenosio tekstove iz "Nacionala" a ne upuštajući se pri tom u istinitost sadržine navedenih tekstova, koje je objavio drugi list sa poznatim autorom je neosnovano, jer je čl. 27 KZ SRJ propisano da za krivična djela učinjena putem novina, krivično je odgovoran odgovorni urednik, odnosno lice koje ga je zamjenjivalo u vrijeme objavljivanja informacije, pod uslovom ako je do završetka glavnog pretresa pred prvostepenim Sudom autor ostao nepoznat, ako je informacija objavljena bez saglasnosti autora i ako su u vrijeme objavljivanja informacije postojale stvarne ili pravne smetnje za gonjenje autora, a koje i dalje traju. U konkretnom slučaju saglasnot autora spornih tekstova pribavljen je naknadno dana 6. studenog 2001. godine (6.11.2001. godine) a što se utvrđuje iz faksa lista "Nacional" upućen listu "Dan", a osim toga u vrijeme objavljivanja informacije, pred ovim Sudom, postojale su smetnje za gonjenje autora a koje smetnje i dalje traju, budući da su autori spornih tekstova strani državljani. Osim toga, Zakonom o javnom informisanju ("Sl.list RCG" br.4/98), propisano je da je glavni i odgovorni urednik odgovoran za svaku informaciju objavljenu u javnom glasilu, osim za informacije koje je dužan da objavi u skladu sa Zakonom. Imajući u vidu prednju zakonsku normu, odbrana okrivljenog da je postupao po smjernicama Upravnog odbora lista dan "Dan", te kolegijuma istog lista, te da je odluka o objavljivanju spornih tekstova donesena kolektivno, je bez osnova budući da Zakon o javnom informisanju ne poznaje kolektivnu odgovornost. Inače, nije sporno da je okrivljeni postupao po smjernicama Upravnog odbora lista "Dan" te kolegijuma istog lista, a što je utvrđeno u bitnom saglasnim kazivanjem svih saslušanih svjedoka, no, kod ovakvog zakonskog odredjenja iz Zakona o javnom informisanju, iskazi saslušanih svjedoka su bili bez uticaja na drugačiju odluku.

Nesporna je činjenica da je ustavom Republike Crne Gore, Zakonom o javnom informisanju RCG, te Medjunarodnim konvencijama zaštićeno pravo na slobodu javnog informisanja, ali je isto tako nesporna činjenica da navedeni Ustav, pomenuti Zakoni i Konvencije štite i slobodu građana od zloupotrebe informisanja. Po ocjeni ovog Suda

nemože se pozivati na slobodu informisanja, vršeci krivično djelo, a ne ponuditi za konkretno nijedan dokaz, jer se u tom slučaju sloboda informisanja svodi na zloupotrebu informisanja.

Novinari moraju znati uravnotežiti višeslojan postulat prava na slobodu izražavanja, slobodu istraživanja, prikupljanja, objavljivanja i širenja informacija sa postulatom prirodnog prava svakog čovjeka na zaštitu njegovog dostojanstva, časti i ugleda. Pronalaženje razumne, zakonite i pravične ravnoteže između ova dva prava, između javnog i privatnog, između opšteg i pojedinačnog interesa, svakako je jedan od najsloženijih i najsuptilnijih procesa, a što u konkretnom slučaju od strane okrivljenog, kao glavnog i odgovornog urednika nije bilo ispoštovano. Na račun privatnog tužioca, pronošene su navedene činjenice iz izreke presude od kojih svaka za sebe čini zasebno krivično djelo, dakle, ukupno 21 krivično djelo klevete. No, kako Sud nalazi da u odnosu na predmetno krivično djelo kod okrivljenog postoji jedinstvo umišljaja, istorodnost te vremenski kontinuitet između pojedinih krivičnih djela i istovjetnost oštećenog, to je Sud okrivljenog oglašio krivim za jedno krivično djelo klevete u produženom trajanju. Prednje je povoljnije za okrivljenog.

Imajući u vidu prednje Sud je odbio predlog odbrane da se u dokaznom postupku sasluša privatni tužilac, a na okolnost da li je privatnu tužbu podnosio kao građanin ili kao Predsjednik Republike Crne Gore. Ovo zbog toga što predmetna privatna tužba sadrži sve neophodno propisano Zakonom o krivičnom postupku da bi Sud po istoj postupao a u odnosu na prigovor odbrane da je privatnu tužbu zastupao neovlašćeni tužilac, te da je istu trebao da zastupa Osnovni tužilac je neosnovana, budući da je ovaj Sud svojim aktom od 14.11.2001. godine obavijestio Državnog tužioca o predmetnoj privatnoj tužbi, pa kako Državni tužilac RCG, je našao da nema mjesta gonjenju okrivljenog po službenoj dužnosti, a što slijedi iz dopisa tog tužioca od 22.11.2001. godine, a što je diskreciono pravo Državnog tužioca koje mu daje Zakon o državnom tužiocu RCG, to je po ocjeni ovog Suda nesporno da je privatnu tužbu zastupao ovlašćeni tužilac.

Isto tako Sud je odbio predlog odbrane da se od nadležnih Sudova u Republici Hrvatskoj odnosno Zagrebu pribavi informacija da li je privatni tužilac protiv lista "Nacional" podnosio privatne tužbe, a ovo zbog toga što Sud nalazi da je diskreciono pravo privatnog tužioca da li će podnositi privatnu tužbu i protiv koga.

Prilikom odlučivanja o krivičnoj sankciji okrivljenom, budući je oglašen krivim Sud je cijenio sve okolnosti iz čl. 41 KZ-a SRJ, pa je našao da okrivljeni nije ranije pravosnažno osudjivan, da je oženjen, te otac dvoje mlđb. djece, pa imajući u vidu stepen njegove odgovornosti, te okolnosti pod kojima je dijelo učinjeno a posebno cijeneći težinu djela a u odsustvu otežavajućih okolnosti van zakonskog bića krivičnog djela Sud je okrivljenog osudio na kaznu zatvora kao u izreci presude, nalazeći da će se izrečenom kaznom u svemu ostvariti svrha izricanja istih.

Kako je okrivljeni Ašanin Vladislav oglašen krivim za krivično djelo klevete iz čl. 76 st. 3 u vezi st. 2 u vezi st. 1 KZ-a RCG, dakle, za krivično djelo učinjeno putem štampe, a kako postoji zahtjev privatnog tužioca, Sud je shodno čl. 85 KZ-a RCG odlučio da se ova presuda nakon svoje pravosnažnosti ima objaviti u dnevnom listu "Dan" o trošku okrivljenog.

Odluka o troškovima krivičnog postupka - paušalu donesena je shodno čl. 98 st.1 u vezi čl. 95 ZKP-a.

Sa izloženog odlučeno je kao u izreci presude.

OSNOVNI SUD U PODGORICI

Dana, 3.12.2001. godine

PREDSJEDNIK VIJEĆA-SUDIJA

Miladin Pejović

